

30.000 besed. **J. Gros, V. Cvetko Orešnik, P. Jakopin** in **A. Mihelič** so predstavljali fonetični leksikon za slovenski jezik *SI-PRON*. Leksikon vključuje fonetične prepise za slovenske besede, ki so zbrane v *SSKJ*, razširjen s številnimi pregibnimi oblikami. Po obsegu je verjetno največji tovrstni leksikon za slovenski jezik, vsebuje 1,4 milijona vnosov. **A. Žgank, D. Verdonik, A. Zoegling Markuš** in **Z. Kačič** smo predstavljali bazo *SINOD*, ki vsebuje posnetke in transkripcije govora govorcev slovenščine, ki jim slovenščina ni materni jezik. Gre za dodatek k bazi *BNSI Broadcast News*, ki obsega 72 ur govora v televizijskih informativnih oddajah in okroglih mizah, transkribiranega in označenega v skladu z mednarodnimi standardi gradnje baz tipa *Broadcast News*. *SINOD* vsebuje posnetke v skupni dolžini 102 minuti. Avtorica tega poročila sem predstavljala korpus telefonskih pogovorov v turizmu *TURDIS*. Korpus vključuje transkripcije približno 4,5 ure telefonskih pogovorov (43.000 besed) s turistično agencijo, turistično pisarno in hotelsko recepcijo.

V konferenčnem zborniku z več kot 500 prispevki je seveda težko imeti pregled nad vsebino. Pri tem sta v veliko pomoč posebna

knjiga povzetkov in razvrstitev člankov po sekcijah, kot so bili predstavljeni na konferenci. Sicer je res, da te razporeditve niso vedno povsem posrečene, kar pa ob toliko prispevkih organizatorjem lahko oprostimo. Zbornik izhaja tako v papirni kot elektronski obliki, verjetno pa bo počasi prevladala elektronska, saj je bilo treba letos tiskane izvode posebej naročiti. Pomemben razlog je najbrž prav obseg, ki je samo od leta 2002 do 2004 narasel s treh na šest knjig, ob toliko dodatne prtljage in prostora na knjižni polici pa človek dvakrat premisli. Elektronska verzija je tudi opremljena z avtomatskimi iskalniki po avtorjih, naslovih in ključnih besedah, kar močno pohitri dostop do iskanih vsebin.

Naslednja konferenca *LREC* bo leta 2008. Po napovedih se bo prvič iz evropskih držav (do zdaj je dvakrat gostovala v Španiji, po enkrat pa v Grčiji, Portugalski in Italiji) selila na afriško celino, v Marakeš v Maroku.

Darinka Verdonik

Univerza v Mariboru, Fakulteta za elektrotehniko, računalništvo in informatiko
darinka.verdonik@uni-mb.si

Jezik i identiteti – 20. znanstveno srečanje z mednarodno udeležbo v organizaciji Hrvaškega društva za uporabno jezikoslovje, Split, 25.–27. maj 2006

Že tretje leto je Hrvaško društvo za uporabno jezikoslovje (HDPL, <http://www.hdpl.hr>) – v sodelovanju s Hrvaško akademijo znanosti in umetnosti in njenim splitskim Zavodom za znanstveno in umetniško delo – priredilo svoje letno znanstveno srečanje v Splitu. Jubilejno 20. srečanje je imelo naslov *Jezik in identitete*. Po podatkih organizatorjev se je srečanja udeležilo skoraj 200 udeležencev iz 12 držav; med njimi so bili kot ponavadi kar precej množično zastopani tudi slovenski predstavniki. Bogat program nekaj čez sto

predavanj in referatov, ki je potekal tri polne dni večinoma v dveh paralelnih sekcijah, sta dopolnjevali tudi predstavitev knjig (med njimi npr. obsežnega zbornika lanskega srečanja z naslovom *Jezik & mediji, jedan jezik, više svjet@*, ur. Jagoda Granić in *Uvoda v korpusno jezikoslovje* Vojka Gorjanca) in gledališka predstava *Billie Halliday* v HNK Split.

Split sam je že kot mesto odlična prisproda za sestavljenost identitete in identitetno

raznolikost; živa urbana tvorba z zelo dolgo kontinuiteto nakazuje po eni strani krhkost posameznega človekovega bivanja, po drugi strani pa priča o strašni želji in moči človeškega preživetja. Glede na nedavno vojno zgodovino in verjetno evropsko prihodnost države Hrvaške so seveda vprašanja identitete v sosednji državi zelo aktualna v vseh smislih – najbrž pa tudi sicer na svetu ni okolja, kjer se ne bi vedno znova postavljala vsaj nekatera tovrstna vprašanja. Južnoslovanski prostor je jezikovno, kulturno in identitetno še vedno močno *tranzicijski* (kar pravzaprav ne pomeni nič drugega kot to, da je še spremenljivejši od drugih prostorov), hkrati pa tudi *post-travmatičen* in kot tak zelo potreben odprte in poglobljene razprave.

Sestavljenost identitete je izpostavil že prvi predavatelj, **Ivo Pranjković**, v preglednem prispevku o zgodovinskih in sodobnih vprašanjih hrvaške jezikovne identitete; morda najambicioznejši model identitete v soodvisnosti z identičnostjo in različnostjo je zadnji dan predstavil v plenarnem predavanju **Branko Tošović**; precej duhovitih prispevkov in zanimivih anekdotičnih primerov pa sta ponudila oba povabljenata predavatelja, **Michael Byram** z Univerze v Durhamu, s politično korektnim evropsko obarvanim modelom večjezičnega in večkulturnega izobraževanja, in **Ricardo Maldonado** z Mehške državne avtonomne univerze (Universidad Nacional Autónoma de México) z analizo mnenj evropskih govorcev španščine o španskih govoricah iz Latinske Amerike, podprto s kognitivno teorijo mentalnih prostorov.

Slovenski prispevki so bili precej raznoliki; v plenarnih sekcijah so nastopili **Vojko Gorjanc** z referatom *Identiteta: kreiranje v diskurzu in konstruiranje v slovarju* (naslove slovenimo, op. ur.), **Neva Čebtron** z referatom *Odkrivanje lastne identitete z interkulturnim poučevanjem*, **Dunja Jutronjić** s prispevkom *Splitski čakavski leksikon – deset let kasneje*, **Vesna Požgaj Hadži** pa je bila soavtorica referata *Jezikovna identiteta in spol*, ki ga je predstavil drugi soavtor, **Damir Horga**. V paralelnih sekcijah

so nastopili **Vesna Mikolič** (*Struktura medetnične ozaveščenosti v večkulturnem okolju*), **Nada Šabec** (*Vloga jezika v etnični identifikaciji ameriških Slovencev*), **Antun Pavlin** (*Viški dialekt in identiteta*, v soavtorstvu z **Antonom Vukelićem**), **Ženja Kansky Rožman** (*Vloga metafore v poslovnem diskurzu*), **Nives Lenassi** (*Nekaj lastnosti slovenskih in italijanskih e-mailov v poslovni komunikaciji*), **Marko Stabej** (*Slovnica, ideologija, identiteta*), **Katarina Dea Žetko** (*Samostalnik kot levi prilastek samostalniške besedne zveze v slovenskem jeziku*) ter **Simona Bergoč** (*»Zamišljanje« slovenščine kot nacionalnega jezika*).

V obeh dvorinah prelepe zgodnjebaročne palače Milesi smo lahko poskušali referate z zelo različnih področij, od socio- do psiho- in kognitivnolingvističnih. Tudi teme so bile različne, veliko je tekla beseda o večkulturnosti in globalizaciji, seveda v povezavi z jezikovnimi vprašanji, precej referentov je obravnavalo jezikovni položaj različnih manjšinskih skupnosti, precej pozornosti pa je bilo posvečene tudi vprašanjem jezikovnega vidika nacionalnih, regionalnih, socialnih, spolnih, političnih ter drugih identitet. Sorazmerno malo je bilo specializiranih uporabnojezikoslovnih tematik (npr. jezik slepih), vendar je to glede na letošnjo krovno temo najbrž razumljivo. Zdi pa se, da se uporabno jezikoslovje – vsaj v kontekstu splitske konference – po eni strani pogumno loteva novih tem (kar je gotovo dobro), po drugi strani pa se v veliki meri odreka nekdanjim strogim metodološkim zahtevam (kar je v marsičem slabo).

Metodološka in teoretična raznolikost je seveda pri takem dogodku dobrodošla in samoumevna. Kljub temu pa se zdi, da je težava kongresov HDPL vidna in izrazita neuravnoteženost kvalitete referatov. Tak razpon prispevkov od nacionalističnih purističnih jezikovnih agitacij do teoretično, metodološko in izvedbeno odličnih nastopov je pri znanstvenih konferencah precej nenavaden. Pri kasnejši objavi se sicer to z recenzentskim in uredniškim postopkom bistveno izboljša, toda pri spremljanju konference lahko postane zelo moteče.

Še dve slabosti sicer odlično organizirane konference je na zaključku – ko se je v imenu udeleženk in udeležencev s šopkom zahvalil glavni organizatorici in predsednici društva **Jagodi Granić** – previdno omenil znameniti hrvaški jezikoslovec **Damir Kalogjera**: velika časovna nedisciplina pretežnega dela nastopajočih in hudo pomanjkanje časa za diskusijo. Pri tolikšnem številu nastopajočih in samo največ dveh vzporednih sekcijah bo drugo slabost težko preseči – glede prve pa bi se gotovo dalo pomagati že zdaj. Čeprav drži, da agresivnejše predsedovanje sekcijam nekako ne sodi v prijazno splitsko okolje, brez tega vendarle ne bo šlo, saj na samodisciplino predavateljev po izkušnjah sodeč nikakor ne kaže računati.

Kljub izrečenim kritičnim besedam je srečanje hrvaškega društva za uporabno

jezikoslovje nedvomno dobrodošla in dragocena prilžnost za izmenjavo védenja in mnenj med tistimi jezikoslovci in jezikoslovkami, ki jezik poudarjeno raziskujejo v družbenem, psihološkem in besedilnem kontekstu. Množična slovenska udeležba pomeni željo po predstavitvi in sodelovanju slovenskega jezikoslovja v širšem južnoslovanskem prostoru, po drugi strani pa vsaj malo razkriva tudi pereče pomanjkanje dejavnosti slovenskega društva za uporabno jezikoslovje. V devetdesetih letih je prirejalo kakovostne in odmevne bienalne kongrese, trenutno pa miruje. Lahko kako pomagamo?

Marko Stabej
Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta
marko.stabej@ff.uni-lj.si

LEXICOM Europe 2006 – Annual Workshop in Lexicography and Lexical Computing, Opatija, 4.–9. junij 2006

Letos se je v Opatiji odvijala že šesta leksikografska delavnica LEXICOM, ki jo od leta 2001 na različnih krajih po Evropi in v sodelovanju z različnimi (akademskimi) institucijami prireja angleško podjetje Lexicography MasterClass Ltd. Letošnji gostitelji, Pomorski fakultet, Sveučilište u Rijeci, so za en delovni teden v mediteransko letovišče privabili približno trideset udeležencev iz desetih evropskih držav, Združenih držav Amerike in Arube. Poleg številčne hrvaške zasedbe je po številu, a tudi delavni vnemi izstopala slovenska sedemčlanska delegacija iz univerzitetnega in založniškega sveta, ki je svoje bivanje v primorju izkoristila tudi za spoznavanje kolegov iz tujine in domovine. Vreme jim je bilo pri tem le v pomoč, saj so Angleži poleg znanja s seboj prinesli hladne in deževne dni, ki so bili kot nalašč za intenzivno delo in živahne debate ob kavi.

Lexicography MasterClass Ltd je podjetje, ki v različnih oblikah ponuja svoje leksikografsko in z leksikografijo povezano računalniško znanje. Poleg raznovrstnih izobraževanj, namenjenih široki paleti strokovnih profilov (študentom, leksikografom, prevajalcem, jezikovnim tehnologom, urednikom ...), se ukvarja tudi s svetovanjem in sodelovanjem pri korpusnih projektih, vprašanih rabe obstoječih ali izdelave novih računalniških leksikografskih orodij ter pri načrtovanju in izpeljavi konkretnih slovarskih projektov. Ker pa so podjetje pravzaprav ljudje, še nekaj besed o njih: **Sue Atkins**, **Michael Rundell** in **Adam Kilgarriff** so vrhunski evropski strokovnjaki s področja teoretične in praktične, tako dvojezične kot enojezične leksikografije ter računalniškega jezikoslovja, ki so sooblikovali že mnogo (velikih) slovarskih in jezikovnotehnoloških projektov, na primer *Collins-Robert English-French Dictionary*,